

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Regula Morum. Sive Dictamen Conscientiæ

**Babenstuber, Ludwig
Reichlin, Alphons
Hepper, Johann Baptist**

Salisburgi, 1697

§. III. Quam Sententiam sequi teneatur Medicus, vel Chirurgus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39970

parte rei sit falsa, absolvit sine jurisdictione: ergo absolvit invalidè. Atqui non est securus, ne illa opinio sit reipsa falsa, & neque aliunde est certus de jurisdictione: sicut supponitur; ergo. Cardenas *dissert. cit. c. 6. a. 3. n. 137.*

XXI. Corollarium XII. Quando Sacerdos habet opinionem verè probabilem, & quam ut talem communiter recipiunt sapientes, circa jurisdictionem, unàque titulum putativum à legitimo Superiore collatum, tunc licitè absoluit. Ratio est: quia sacerdos ex tali opinione potest formare certam Conscientiam de honestate absolutionis ita discurrendo: opinio verè probabilis, qua modò existimo, me habere jurisdictionem, vel est à parte rei vera, vel falsa? si vera: Sacramentum non expono periculo; quia absolvo validè. Si falsa: tunc est error communis tam doctis, qui hanc opinionem admittunt ut veram; tam indoctis, qui, quod docti asserunt, credunt. Atqui in errore communi, si accedat insuper titulus putativus, Ecclesia certissimè supplet defectum jurisdictionis; veluti docent communiter D. D. apud Joan. de Cardenas, *a. 6. n. 160. & seq.* ergo certissimum est, me habere jurisdictionem: ergo certissimum est, me ex hoc capite licitè, & validè absolvere.

§. III.

*Quam Sententiam sequi teneatur Medicus, vel
Chirurgus?*

SUMMARIUM.

22. *Medicus, vel Chirurgus tenetur agrotò adhibere medicinam certam, si possit.* 23. *Si non possit, tenetur adhibere probabilem.* 24. *An liceat Medico experiri in agrotò vim pharmaci dubij?* 25. *Quid, si salus patientis sit penitus desperata?* 26. *Ex medicinis probabilibus adhibende sunt probabiliores.* 27. *Cautela pro illis, qui adsunt agrotis.*

XXII. **C**orollarium XIII. Medicus, vel Chirurgus tenetur, quando potest, ægroto abhibere medicinam certam (id est, talem, quæ videtur sanitatem certò allatura) relicta probabili, & dubia. Sayrus in *clavi lib. 1. c. 10. n. 7.* Sanchez 1. in *Dec. c. 9. n. 39.* Laym. *l. 1. tract. 1. c. 5. §. 3. n. 15.* Bardi *discept. 4. cap. 30.* & DD. communiter. Ratio est: tum, quia lex certa charitatis obligat Medicum, ut proximo graviter indigenti ferat opem securam: quod planè non faceret, si relicta certâ adhiberet medicinam probabilem, vel dubiam. Tum, quia ratione officij, & taciti contractus, qui inter ipsum, & ægrotum intercedit, tenetur omni meliori ac securiori modo illius saluti prospicere. sub hac enim, & non alia conditione æger præsumitur curandum se tradere Medico. nam quis prudenter suam salutem Medico crederet, de quo constaret, quòd relicta certis, ac tutioribus pharmacis utatur incertis, & dubijs?

XXIII. Corollarium XIV. Quando nullum habetur medicamentum certum, Medicus tenetur adhibere probabile, id est, tale, quod probabiliter esse profuturum existimat. Sanchez. *cit. n. 42.* Castrop *pu. 9. n. 2.* Quòd si nullum adsit probabile, tenetur adhibere dubium, sive tale, de quo dubitat, an sit salutiferum? modò sit certus, id non obfuturum. Ratio horum est: quia relinquere infirmum sine omni remedio repugnat charitati, & officio Medici. Nam applicato simili pharmaco fieri potest, ut convalescat: si non applicetur, fortè in gravius vitæ periculum conijcitur, & quia supponitur, medicamentum non obfuturum, æger per ejus applicationem non exponitur periculo. Castrop. *loc. cit.*

XXIV. Corollarium XV. Graviter peccat Medicus, dum pharmacum dubium præbet ægro etiam desperatæ salutis, ut experiatur, an sit salubre, vel noxium? Sayrus. *n. 6.* Sanchez. *n. 38.* Castrop. *n. 3.* Ratio est: tum, quia nemini licet comparare scientiam

tiam cum alterius pernicie. Tum, quia sic operans exponit se periculo, ne tali pharmaco acceleret mortem patientis: immò periculum hujus accelerationis fit ipsi indirectè voluntarium: quia liberè ponit causam illius.

XXV. Corollarium XVI. Non potest Medicus licitè adhibere medicamentum omninò dubium, an sit salubre, vel noxium? tamen si ægroti salus sit penitè conclamata. Castropal. n. 5. & plurimi ab eo cit. Ratio est eadem proportionaliter, quæ prioris Corollar. quia nimirum Medicus applicans medicamentum, de cujus salubritate nullam habet probabilitatem, quantum est in se, sine necessitate exponit se periculo infirmi mortem accelerandi: ergo non est licita talis applicatio. Igitur in hoc casu (inquit Sayrus) pars tutior est eligenda à Medico, scilicet, ut infirmum potius Divinæ providentiæ, quam tali medicinæ relinquat. Cæterum quando habet spem utcunque probabilem, quòd remedium sit profuturum, id licitè applicat: quia probabilis spes vitæ præferenda est certæ morti, quæ non adhibito tali remedio supponitur moraliter certa. Neque tunc Medicus est in morali periculo, ne mortem infirmi acceleret: nam licet contingat, ut medicina re ipsa sit noxia, id non imputatur illi ad culpam; quia in ejus applicatione prudenter se gessit. Et hinc locum habet illud dictum Galeni ad Medicum: *interfice audacter*. Sayr. n. 10. Laym. loc. cit.

XXVI. Corollarium XVII. Inter plura pharmaca, quorum alia sunt minùs probabiliter; alia probabilius profutura, Medicus tenetur applicare probabiliora, ac tutiora relictis minùs probabilibus, minùsque tutis. Sanchez ubi suprà n. 41. Laym. loc. cit. Bonac. Disp. 2. de peccat. q. 4. pu. 9. n. 22. Tambur. 1. Decal. a. 3. § 4. n. 17. Illfing. tract. 1. disp. 1. a. 7. §. 2. n. 79. & communiter DD. Ratio est: quia ad id obligat tam lex charitatis, quam tacitum pactum cum ægrotò initum, ut omni meliori, ac securiori via pro-

spiciat ejus salutem, sicut est dictum in *num. 22*. Atqui hoc solum præstat applicandò probabiliora, & tutiora pharmaca, quando sunt in promptu; ergo. Quòd si occurrant plura remedia æqualiter probabilia, nec adsit aliquod probabilius, vel certum, Medicus applicare potest utrumlibet. Ratio est: quia hac ratione prudenter se gerit, omnique meliori modo, quo tunc potest, patientis salutem consulit. Tambur *cit.*

XXVII. Corollarium XVIII. Possunt sæpè graviter peccare, qui inserviunt, vel assistunt ægroto, quando relictis, quas Medicus præscripsit, medicinis, alias pro suo arbitratu adhibent quantumvis jam conclamato: vel poscenti vinum, aquam &c. præbent, ut ejus desiderio satis faciant. Villalobos apud Castrop. *n. 10*. Ratio est: quia sine necessitate, & ratione urgenti infirmum exponunt manifesto periculo mortis. Neque obstat, quòd aliunde supponatur certò brevi moriturus. Nam licèt hoc ita se habeat; at non est certum, æquè citò moriturum, si non bibat potum à te porrectum; vel non sumat tuam medicinam quàm si bibat, vel sumat. ergo intempestivâ tuâ misericordiâ saltem exponitur periculo moriendi citiùs.

§. IV.

Quam sententiam sequi possint, vel debeant Judex, & Advocatus?

SUMMARIUM.

28. *Quid hic judici tenendum in causis criminalibus?* 29. *Quid in civilibus?* 30. *Quid, si argumenta partium utrimque sint equalia?* 31. *Quid si partes sese vincant alternatim?* 32. *Advocatus licitè patrocinatur causa minùs probabili.*

XXVIII. Corollarium XIX. In causis criminalibus Judex amplecti potest, & debet opinionem minùs probabilem, quando hæc est in favorem rei. Ita docent etiam post Decretum Innoc.